

KANSRIJK WAALWIJK WERKT
Het verhaal van de Heermanslaan (Balade)

Stelling: Ik ga nooit meer weg uit de wijk

Felix van Herpt (34 jaar)

“Dat klopt. Ik ben hier geboren en ik wil hier eigenlijk nooit meer weg. Ik heb het hier erg goed naar mijn zin. Maar ik zit dan ook op de hoek; dan zit je wat vrijer en heb je geen last van de bouw. Bij mij voor de deur ligt een veldje dat volgens de huidige plannen blijft bestaan. Gelukkig maar, want het wordt wel een heel hoog gebouw.”

Janny Schalken (44 jaar)

“Ik ben sowieso van plan om zolang het kan hier te blijven wonen. Ons huis is lekker ons huisje, de burens zijn gezellig, het klikt met de mensen verderop in de straat... Wij hebben het hier écht getroffen. Als ik niet meer in ons huis kan wonen, bijvoorbeeld omdat ik een ongeluk krijg en gehandicapt raak, dan hoop ik dat ik een appartementje kan krijgen in het gebouw. Ik wil hier niet meer weg.”

Harrie Didden (79 jaar)

“Ik woon in een seniorenwoning en mijn vrouw en ik moeten alles zelf opknappen. Kunnen we dit niet meer dan gaan we naar een woonzorgcentrum, zoals dat aan de Heermanslaan. Er te zijner tijd zelf naartoe gaan voor hulp kan niet, daarvoor is het te ver bij ons vandaan. Misschien dat Thebe in dat geval hulp aan huis kan bieden. Gelukkig zitten we waar we nu wonen voorlopig nog heel goed.”

Arzu Ayazalp (20 jaar)

“Ik woon hier al drie jaar heel prettig. Ik woon nu in bij mijn schoonfamilie, maar ik ga met mijn man binnenkort in een ander huis wonen. Hier in de wijk, een straat verder! Dit jaar hoop ik mijn diploma secretarieel medewerkster te halen en een baan te vinden. Als ik straks kindjes heb is het fijn te weten dat er een kinderdagverblijf in het gebouw aanwezig is. Want ik wil blijven werken (al moet de overheid wel zorgen dat de opvang dan minder duur is)...”

Ontmoeten en verbondenheid

Hoe kunnen mensen de regie over hun eigen leven houden en blijven deelnemen aan de samenleving? Die gedachte staat centraal in de Wet maatschappelijke ondersteuning. In de gemeente Waalwijk zijn op diverse plekken ontwikkelingen gestart als antwoord op dit gedachtegoed en vooruitlopend op de Wmo. Grote ontwikkelingen soms, zoals het multifunctionele gebouw aan de Heermanslaan, dat na de voltooiing medio 2009 zoveel meer zal zijn dan een verzameling stenen...

Terwijl voor de Heermanslaan voor de een nog ver weg is, is het voor de ander al zo dichtbij als ware het al gerealiseerd. Want al moet het gebouw nog gebouwd worden, in de hoofden van de vele gebruikers en (wijk)bewoners bestaat het al lang. De afgelopen jaren schreven zeventien professionele partijen samen met de wijkbewoners van de Pluswijk 'Baardwijk, Laageinde, De Hoef' het verhaal van de Heermanslaan. Als ingrediënten gebruikten zij de wensen, mogelijkheden en kruisbestuivingen zoals alle betrokkenen hadden aangegeven die voor zich te zien. Het resultaat van hun inspanningen is verbluffend. En overstijgt de droom de realiteit.

In dit tweede boekje 'Kansrijk Waalwijk werkt' leest u de verhalen, de dromen eigenlijk, van de zeventien

toekomstige gebruikers van het gebouw. Op de hierna volgende pagina's spreken zij hun realistische hoop uit over ontmoetingen tussen (wijk)bewoners onderling en tussen bewoners en organisaties. Pagina's vol ook dromen zij over kruisbestuivingen tussen welzijn, zorg, onderwijs, kinderopvang, woonaanbieders. Worden ze almaar enthousiaster, zeker wanneer ze denken aan dat ene loket, waar iedereen met al zijn vragen terecht kan. Terwijl we hun verhalen en de reacties van enkele wijkbewoners opschreven, kreeg het gebouw ook nog een eigen naam. Het verhaal van de Heermanslaan heet voortaan: het verhaal van Balade. Vernoemd naar de beginletters van de drie wijken en daarom zo passend voor een plek die bewoners van de wijk, bewoners van het gebouw en dienstenaanbieders aan zich verbindt, zodat ze elkaar straks in vrijheid kunnen ontmoeten.

Lees meer over de ontwikkelingen in de wijk en de voortgang in de bouw op het virtuele ontmoetingspunt www.balade.nl.

Wilt u op de hoogte worden gehouden van alle ontwikkelingen, meld u dan aan voor de digitale nieuwsbrief op www.waalwijk.nl/wijken en buurten/nieuws. Interesse in het eerste boekje 'Kansrijk waalwijk werkt. Wijkbewoners aan het woord'? Kijk dan op de site www.waalwijk.nl/Wmo

Colofon

Uitgave

Kansrijk Waalwijk werkt

Het verhaal van de Heermanslaan (Balade)

Een uitgave van de gemeente Waalwijk

In opdracht van de werkgroep Kansen, in het kader van Gebiedsgericht werken, Wet maatschappelijke ondersteuning, wonen en zorg.

Teksten

Bureau Communicatie gemeente Waalwijk i.s.m.

Vicky van der Plas Vormgeving van Informatie

Verschijning

november 2006

Fotografie

Maria van der Heyden

Met dank aan familie Oppier

Vormgeving & druk van Rees Vellinga drukwerkadvies & coördinatie

Ad Gruijters & Peter van Dongen:
*“De Heermanslaan is ontstaan vanuit de wens om mensen mee te laten
doen aan de maatschappij.”*

Een natuurlijk proces

“Eigenlijk werkten we al een hele tijd samen, voordat het idee van de Heermanslaan ontstond,” vertelt Ad Gruijters, directeur van woningcorporatie Casade. “De afgelopen jaren hebben diverse partijen, onder regie van de gemeente Waalwijk, samen met bewoners uit wijken en buurten hard gewerkt aan een antwoord op de vraag: hoe kunnen we de leefbaarheid / het welzijn in Waalwijk verbeteren. Met de komst van de Wmo, waarin het meedoen van de burger nadrukkelijk voorop komt te staan, is die samenwerking nog intensiever geworden. En tja, als je elkaar als professionele partijen zo vaak tegenkomt, als je door al die contacten met wijkbewoners steeds beter begint te begrijpen waar mensen écht behoefte aan hebben, je daarbij stuk voor stuk vanuit je eigen persoonlijke beweging mensen mee wilt laten doen aan de maatschappij... dan is het ontstaan van zo’n pluspunt als de Heermanslaan iets heel natuurlijks.”

Mensen moeten iets gaan ‘vinden’

Wethouder Peter van Dongen haakt hierop in: “Casade heeft niet alleen dezelfde visie op de ontwikkeling van dergelijke voorzieningen, maar heeft tijdens eerdere projecten ook laten zien goed om te kunnen gaan met het indringende en langdurige proces dat aan die bewoners- en gebruikersparticipatie vastzit. Daarmee is Casade de juiste partner om de kar van dit unieke voorbeeldproject van de Waalwijkse aanpak mee te trekken.” Peter vertelt verder: “Baardwijk/Laageinde/De Hoef is de eerste pluswijk in Waalwijk waarvoor een wijkontwikkelingsplan is geschreven (najaar 2003). Tijdens de in mei 2004 georganiseerde bewonersmarkt in het RKC-Stadion lieten ruim 500 bewoners en bedrijven uit deze pluswijk hun hart hierover spreken. Samen legden zij 529 vragen neer over dit plan. Mensen ‘vonden’ er dus iets van. Dit past prima in het motto ‘Meedoen en meedenken’. Fantastisch!”

We blijven in gesprek

Ad: “Tijdens hierop volgende bewonersbijeenkomsten hebben de mensen aangegeven wat zij aan voorzieningen in het gebouw wensen. Wij, de aanbieders, hebben toen verteld wat wij ze kunnen bieden. Najaar 2006 zijn we weer volop met bewoners en omwonenden in gesprek gegaan over de inrichting van de openbare ruimte rondom de Heermanslaan. Tijdens de bouwperiode gaan we opnieuw contact zoeken om te horen of de plannen nog voldoen aan de vraag vanuit de wijk - misschien gaan we zelfs panels oprichten, onderzoek doen. We gaan kijken welke partijen er al in de wijk actief zijn en hoe zij vanuit het pluspunt hun activiteiten verder kunnen ontplooiën of ons zelfs kunnen ondersteunen. Er komt een interactieve website: www.balade.nl met nieuws rondom de bouw en de mogelijkheid om online je mening te geven. De driedimensionale presentatie is in de maak; een virtuele tekening waar je achter je computer gezeten doorheen kunt lopen. Allemaal zaken om de betrokkenheid vast te houden en te vergroten.” Waarna Peter zegt: “Deze manier van benadering vraagt nogal wat, van alle partijen. We zijn al heel ver gekomen; de sfeer bij de mensen die straks het werkelijke werk vanuit de Heermanslaan moeten gaan vormgeven is enthousiast. Ik verwacht grote dingen als ze eenmaal fysiek met elkaar in het gebouw zitten.” Ad: “Dat moet ook wel in het kader van de Wmo. De ondersteuning wordt steeds duurder. Je moet goed samenwerken om de dingen in één keer goed te doen.” Waarop ze samen besluiten: “Als we dit project goed blijven begeleiden - ook als het gebouw er staat - als we elkaar blijven prikkelen om maatwerk te leveren, dan kan het niet anders of de (wijk)bewoners zeggen straks: ‘Dit gebouw is voor én van ons.’ Wij hebben er gezien alle reacties alle vertrouwen in!” ■

Colinda Roelofs:

“Straks kunnen we kinderen 12 jaar lang op één plek volgen!”

In een vloeiende beweging van groep naar groep

“Basisschool Baardwijk is een katholieke basisschool waar ongeveer 300 leerlingen verdeeld over 13 klassen regulier onderwijs volgen,” vertelt groep 4 docente en managementondersteuner Colinda Roelofs. “De Nederlandse taal heeft op dit moment onze volle aandacht. We hebben een samenwerkingsverband met Peuterspeelzaal 't Pinkeltje opgericht om kinderen met een taalachterstand adequaat en efficiënt te kunnen helpen. En oudere leerlingen met taalproblemen - vanaf groep 3 - krijgen te maken met het project Overstap en Taal voor Thuis, dat ouders een handvat geeft om hun kinderen ook in de thuissituatie te stimuleren met taal bezig te zijn. Geheel in de lijn met de maatschappelijke vraag is onze school in de weer met het brede school concept, dat voorziet in voor-, tussen- en naschoolse opvang van kinderen op de basisschool. Wanneer we straks met alle organisaties op één locatie zitten gaan we dit concept verder invulling geven. Ik hoop van harte dat het gebouw de diverse partijen stimuleert om nog beter met elkaar samen te werken, zodat onze 0 tot 12-jarigen er in een vloeiende beweging van groep naar groep groeien. Dan kunnen wij - leerkrachten en andere jeugdprofessionals - deze kinderen nog beter volgen in hun ontwikkeling en tijdig ingrijpen als er problemen ontstaan.”

Kinderen leren van kinderen

“Ik vind het erg leuk en goed dat Prisma straks met kinderen die een verstandelijke beperking hebben in twee lokalen van onze basisschool komt te zitten (zie ook pag 11). Op termijn is het de bedoeling dat we samen concrete onderwijsvormen gaan opzetten. Voor het zover is gaan we eerst een tijdje ‘snuffelen.’ Op deze manier leren onze kinderen om te gaan met

een leeftijdgenootje dat anders is en ziet een kind met een beperking hoe het is op een ‘gewone’ basisschool. Die ervaring aan kinderen meegeven vond ik altijd al ontzettend belangrijk en op de Heermanslaan kan het straks gewoon!”

De grote samenwerkingsvraag is: hoe

“Als leerkracht vind ik het op dit moment best moeilijk om vooruit te kijken naar mogelijke samenwerkingsvormen met de andere partijen. Natuurlijk, het is ontzettend spannend om met al die mensen en organisaties in één gebouw te zitten. Het is een fantastisch idee dat je gebruik kunt maken van elkaars kwaliteiten en diensten. Basisschool Baardwijk staat helemaal open voor samenwerking met iedereen die er komt. Maar: hoe ga je er invulling aan geven? Wanneer heb je tijd voor elkaar? Kunnen we straks iets met de aanwezige huisarts en fysiotherapeut regelen en daardoor sneller ingrijpen als een kind problemen heeft? Wat voor bewoners komen er in de seniorenflats? Zijn dat hele actieve ouderen, dan vragen wij ze graag om ons te helpen met een jeugdactiviteit (mits de ouders van onze leerlingen dit goed vinden). Het zou een mooie ontlasting kunnen betekenen van de (werkende) ouders, op wie wij vaak een beroep moeten doen wanneer we als school iets extra's voor onze leerlingen willen organiseren. Maar of dit lukt... ik weet het nog niet. Weet je wat ik wel helemaal voor me zie: hoe nieuwe ouders de eerste keer dat ze naar onze school komen aan het centrale loket in de grote hal warm worden ontvangen. Via een duidelijke bewegwijzering of begeleid door een receptioniste lopen zij met hun kind naar onze leslokalen. Daar vangen wij ze op en heten ze hartelijk welkom in onze nieuwe, brede school!”

Leo Mesch:

“Onze ouderen moeten in contact blijven met de normale samenleving!”

Prikkeling van buitenaf enorm belangrijk

“Samarja biedt zorg en begeleiding aan 63 ouderen met een gemiddelde leeftijd van 87 jaar. Over het algemeen wonen deze mensen nog maar een jaar of drie bij ons. Wij hebben gemerkt dat het juist in die laatste jaren enorm belangrijk is om mensen te blijven betrekken bij het normale dagelijkse leven en te attenderen op wat er zoal in de wereld gebeurt,” begint locatiemanager Leo Mesch van zorgcentrum Samarja zijn verhaal. “Een stukje afzondering, wat je bij mensen in deze leeftijdscategorie vaak ziet, is niet erg. Is zelfs logisch, want gezien hun leeftijd valt het voor deze ouderen niet altijd mee om alles mee te maken. Maar deze mensen moeten wel in contact blijven met de buitenwereld en dat is in de traditionele verzorgingshuizen geen vanzelfsprekendheid. Daar is alleen contact met mensen van buiten als zij er iets ‘moeten’.”

Ons belang is ondergeschikt

“In de Heermanslaan is straks zoveel andere bedrijvigheid dat het niet anders kan of het contact met de maatschappij, met de wijk, verloopt daar veel vanzelfsprekender. Al zullen de aanwezige organisaties dat aanvankelijk vooral moeten regisseren. Dan denk ik bijvoorbeeld aan een samenwerking met het kinderdagverblijf in de vorm van voorleesoma’s; ik denk aan een activiteit met de basisschool, zoals kinderen die handwerken in het bijzijn van ouderen (want ook al kunnen deze dit zelf niet meer, ze vinden het wel leuk om het te zien). Maar ik hoop vooral veel vrijwilligers uit de wijk te mogen verwelkomen voor het welbekende wandelingetje in de tuin en dergelijke! Uiteindelijk wil Samarja in en rondom de Heermanslaan de hele keten van zorg aanbieden: zorg bij de mensen thuis, beschermde woonvormen en een volwaardig verpleeghuis. In eerste instantie zal de zorg van Samarja zich beperken tot mensen die in het gebouw wonen of eventueel aan

de rand ervan. Samen met andere partijen kunnen wij de vraag van de wijkbewoner in de Heermanslaan beter beantwoorden, omdat we een breed scala van welzijn en zorg gaan aanbieden. Als we dit goed doen merken onze klanten straks amper verschil tussen een verzorger van ons of van een andere zorgaanbieder. Het uitgangspunt is ten slotte wat is het beste voor de klant; het belang van ons als organisatie is daaraan ondergeschikt. Om dit doel te bereiken zal Samarja zich in de Heermanslaan dan ook minder gaan profileren als aparte zorgverlener en meer als Heermanslaan organisatie. Dit zal nog een hele omschakeling van onze medewerkers vergen, maar ik zie dat helemaal zitten!”

Kleinschalige, unieke woonvormen

“Waar ik ook zo enthousiast over ben, is het feit dat we in deze nieuwbouw gaan werken met kleinschalige woonvormen voor dementerende ouderen. Vaak hebben mensen bij verpleeghuiszorg het beeld van een groot gebouw, grote afdelingen enzovoorts. Op de Heermanslaan komt Samarja met groepswoningen voor zes personen, waar de bewoners maatwerk verpleeghuiszorg krijgen aangeboden. Zoiets bestaat nog niet in het Waalwijkse. Ik geniet daarbij van de samenwerking die er gaande het traject is ontstaan tussen alle partijen die in het gebouw komen te zitten, en de goede wisselwerking die er is met de architect, die onze visies zo treffend in een fysiek gebouw heeft weten te vatten. Hier lopen ouderen, jongeren, kinderen straks door elkaar in een open, uitnodigende ruimte. Hier kan iedereen uit de wijk met zijn vragen terecht in de wetenschap dat ze een antwoord krijgen. En komt iemand drie keer in drie weken aan de balie, dan gaat er ergens in het gebouw een alarmbelletje rinkelen. Dan slaan we als organisaties de handen ineen om iemand, een gezin te helpen. Mét inschakeling van de wijk, als het even kan!”

Frank van de Wiel & Marie-Therèse Delsman:
*“Dit gebouw biedt mensen de kans elkaar te ontmoeten.
En daaruit ontstaat altijd iets.”*

Mensen zichtbaar maken

“Wat er aan de Heermanslaan gaat gebeuren, dat is voor ons - en onze cliënten, want daar gaat het uiteindelijk om - de ultieme gelegenheid om de gehandicapte mens daar te krijgen waar wij ze graag zien: midden in de samenleving,” aldus een bevlogen Frank van de Wiel, regiomanager bij Prisma. “Haalgeestelijk gehandicapten weg uit internaten, spreek ze aan op hun talenten, benadruk wat ze wél kunnen. Dan bedient de een straks misschien in het grand café en doet de ander kleine klusjes bij senioren in de wijk. En beseffen de bewoners dat mensen met een verstandelijke beperking óók iets voor hun samenleving kunnen betekenen. Bovendien zal dan blijken dat het eigenlijk heel gemakkelijk is om met deze mensen in gesprek te gaan en dat dit heel waardevol kan zijn.”

Een basis voor later

Marie-Therèse Delsman, pedagogisch stafmedewerkster van Stichting Kinderopvang De Paraplu: “Een concrete aanpak hebben we nog niet, maar binnen het kinderdagverblijfsdeelte komt ook een groep voor kinderen met een verstandelijke handicap, van Prisma. Aangezien zij aan de gang komen te zitten van de kindjes van de reguliere opvang van De Paraplu gaan ze natuurlijk samen buiten spelen. Of wil er eens een kind van ons in die groep en omgekeerd. We hebben al vaker verstandelijk gehandicapte kindjes in onze groepen gehad en zullen dat - in overleg met de ouders - blijven stimuleren; het is goed voor een kind om heel jong uiteenlopende ervaringen op te doen, zeker op het gebied van sociale contacten.” Frank: “Bovendien leggen we er een basis mee voor later. Een kind van vier vindt het heel gewoon om met een kind met het syndroom van down te spelen. Moet je wel uitleggen wat er aan

de hand is, maar dat gaat heel natuurlijk. Is dit kind 18, dan accepteert het zijn mongoloïde leeftijdgenoot en is de basis voor (meer) sociale contacten op latere leeftijd gelegd. Wist je dat het netwerk van een verstandelijk gehandicapte gemiddeld bestaat uit 35 mensen, inclusief betaalde krachten? Dat is heel arm, als je beseft dat jij en ik al snel een netwerk van 700 contacten om ons heen hebben.”

Het doet iets met je

Maar er zijn meer mogelijkheden om relaties aan te gaan, binnen én buiten de Heermanslaan: “Al die instellingen in één gebouw, het kan niet anders of dat doet iets met je,” zegt Marie-Therese enthousiast. “Wij, pedagogen en leidsters van De Paraplu, zullen veel opener gaan werken. Van een vraag over een kind, die je in de wandelgangen aan een andere expert voorlegt, tot een senior die je in de gang aanspreekt om een keer te komen voorlezen, of de jeu-de-boulesclub (als die ontstaat) die je vraagt of ze de kindjes de regels van het spel willen uitleggen. Het gaat bruisen! Er is zoveel mogelijk, zoveel wat we nu nog niet overzien!” Frank: “Datzelfde geldt voor Prisma; onze visie blijft hetzelfde, maar we krijgen door de Heermanslaan wel veel meer mogelijkheden om hem uit te dragen... samen met 16 andere partners! In totaal komen er 17 partijen die één nieuwe samenwerkingscultuur gaan ontwikkelen. Waardoor er een omgeving ontstaat die mensen (wijkbewoners én flatbewoners) stimuleert om zelf met vragen te komen. In een gebouw dat mensen bijna dwingt om met de ander in contact te treden; doordat alles op één plek is geconcentreerd moet je als wijkbewoner wel een keer naar de Heermanslaan. Ben je er eenmaal, dan kan het niet anders of je ontmoet iemand. En: uit een ontmoeting komt altijd iets!” ■

Ilonka van Sprang:
“Vraaggericht blijven werken met behoud van de zelfredzaamheid van mensen, dát wordt de grote uitdaging.”

Zorg van 0 tot 100

“Iedereen tussen de 0 en 100 jaar kan een beroep doen op Thebe. Of je nu wel of geen lid bent en of het nu gaat om thuiszorg, jeugdzorg, huishoudelijke zorg, dag- of avondverzorging... als het nodig is staan wij 24 uur per dag voor je klaar. Nu nog vanuit onze locatie aan de Kasteellaan en straks ook met een wijkteam vanuit de Heermanslaan,” zegt voormalig wijkverpleegkundige en huidig kernmanager Ilonka van Sprang van Thebe Thuiszorg Waalwijk stellig. “Gemeente en bewoners hebben ons gevraagd of er ook een consultatiebureau komt aan de Heermanslaan. Het antwoord is helaas nee. Wel gaan we, als de bewoners hier behoefte aan hebben, producten en diensten aanbieden op het gebied van jeugdzorg. Dat kunnen nieuwe, op de wijk toegespitste zaken zijn, of bestaande, zoals een cursus borstvoeding geven, kinder EHBO, hulp bij opvoedingsvraagstukken of bijvoorbeeld zwangerschapsgym. We denken nog na of we op de Heermanslaan spreekuren voor het consultatiebureau voor senioren gaan invoeren.”

Nu werken aan acties voor later

“Op dit moment is Thebe volop bezig met de ontwikkeling van activiteiten om de kwaliteit van leven van de bewoners in de Heermanslaan én de wijk Baardwijk te verbeteren. Wij willen niet wachten tot 2009; het jaar waarin we onze ruimte in de Heermanslaan betrekken. Daarom werken we nu al met Samarja/de Thuishoven aan een dagverzorging waar we klanten straks een zinvolle dagbesteding gaan aanbieden. Maar ik kan me ook voorstellen dat we straks met andere ‘verzorgers’ kijken hoe we de nachtopvang in en om de Heermanslaan gaan vormgeven... Ondertussen brainstormen we volop met het ROC over een nieuwe opleiding voor woonzorgconsulenten en hoe we deze

leerlingen praktijkervaring laten opdoen als stagiaire bij Thebe. Zo kan ik nog heel wat projecten opnoemen.”

Het wordt logischer om de ander te benaderen

“Wanneer we straks fysiek in één gebouw zitten zal er nog veel meer ontstaan, want dan zijn de lijnen veel korter en is het veel logischer om de ander te benaderen. Nu vinden onze verpleegkundigen Mozaïek uiteindelijk ook wel, maar straks denken ze als ze iemand verzorgen ‘Goh, hier is iets aan de hand. Even Mozaïek bellen of ze vanmiddag willen komen kijken.’ En kan er de volgende dag al een vrijwilliger van Mozaïek naar zo iemand toe. Het kan ook zijn dat iemand op heel andere wijze met die zorg in contact komt. Namelijk omdat de loketmedewerker in de centrale hal al doorvragend ontdekt dat die mevrouw die daar aan de balie komt met een zorgaanvraag voor haar moeder, daarbij ook gebaat is bij een mantelzorger. Hoe alles straks ook vorm krijgt, de vraag van de klant blijft centraal staan. Al is het nog niet duidelijk hoe ver je daarin moet gaan. De Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) verlangt namelijk van de burger dat deze zo lang mogelijk zo zelfstandig mogelijk blijft. Dat betekent dat je op zoek moet gaan naar de balans tussen het aanbieden van goede zorg en het stimuleren van de zelfredzaamheid van je klanten. Ik vind dat een hele uitdaging! Volgens mij vinden we die balans ook alleen samen met de andere organisaties in de Heermanslaan. Het verhaal van die mantelzorger is daar eigenlijk een perfect droomvoorbeeld van. Wanneer het alle organisaties lukt om de goede sfeer vast te houden die er nu is, dan kan het niet anders of dit droombeeld wordt realiteit. Dan gaan we écht iets neerzetten voor de wijk.” ■

Ad van Heeswijk:

“Ik wil vernieuwende diensten aanbieden voor een meer betaalbare prijs bij ondersteuning vanuit het Wmo gedachtegoed.”

Natuurlijk wilde ik meedoen

“Jaren terug kwam oud-wethouder Van Boxtel naar me toe. ‘Ad,’ zei hij: ‘Jij mist je krachthonk dat je zes jaar lang als sportfysiotherapeut bij het RKC-Stadion tot je beschikking had. Jij mist ruimte, je wilt uitbreiden - wat in je huidige praktijkruimte niet kan - is dan het Wmo project aan de Heermanslaan niets voor jou?’” begint fysiotherapeut Ad van Heeswijk zijn enthousiaste verhaal. “In diezelfde periode kwam huisarts Ton Mouwen naar mij toe met de vraag of ik in zijn kielzog mee wilde doen met dit project. Zijn vrouw, Maxi - zeer begaan met het hele Wmo gebeuren en de invulling daarvan via samenwerkingsverbanden in de zorg - had hem op de Heermanslaan gewezen. Natuurlijk wilde ik dit! Ik had mij namelijk net zelf ingeschreven voor een praktijkruimte in het gebouw.”

Stichting Bel PlusZorg bemiddelt en bindt

Ad vervolgt “Enkele gedreven Wmo aanhangers hebben toen de stichting BEL PlusZorg opgericht (zie ook pagina 31). De stichting BEL PlusZorg stimuleert en ondersteunt de ontwikkeling van wijkgestuurde, geïntegreerde eerstelijnszorg in Waalwijk. Concreet betekent dit dat de stichting namens de deelnemers (apotheek, huisarts, fysiotherapeut, logopedist, psycholoog, podotherapeut, ergotherapeut, etcetera) optreedt als spreekbuis, waaronder richting gemeente en Casade. Het stichtingsbestuur maakt onze wensen kenbaar en bemiddelt voor praktijkruimtes voor alle deelnemers in de stichting. Daarnaast houdt de stichting alle leden met elkaar in gesprek, zodat er vergaande samenwerkingsvormen ontstaan voor patiëntgroepen. Om de nieuwe, op maat gemaakte diensten die hieruit voortvloeien vervolgens betaalbaar te houden, zoekt het stichtingsbestuur naar ‘potjes geld’ bij verzekeraars, fondsen, bedrijven en gemeente. Bovendien is het bestuur van de stichting gesprekspartner van niveau voor de medische wereld, zoals ziekenhuizen. Wellicht

dat we uit die hoek ook nog allerlei mooie initiatieven kunnen verwachten om de mensen in het Waalwijkse te houden voor hun medische noden.”

Rennen in de kelder bij regen

Ad gaat verder: “Ik krijg steeds meer zin in de Heermanslaan. Ik ben een groot voorstander van het hele Wmo gebeuren, waarbij je door de handen in een te slaan, alles wat de zorg te bieden heeft maximaal kunt benutten. Waarbij niemand iets moet, maar veel mag. In de Heermanslaan krijgen al die ideeën straks fysiek vorm. Dankzij een samenwerkingsvorm als stichting BEL Pluszorg en dankzij andere zorgpartijen die met elkaar en ons de samenwerking aangaan, zoals Prisma, MEE Brabant Noord, Thebe et cetera. Weet je, ik ben achteraf zelfs blij dat het me eerder niet is gelukt om aan bouwgronden te komen voor een eigen praktijk! Dit is leuker, breder. Hier is voldoende ruimte voor mijn lang gekoesterde, sociaal maatschappelijke plannen om beweeggroepen in het leven te roepen. Dan bedoel ik: trainen met suikerpatiënten, ritmisch bewegen op muziek met parkinsonpatiënten, een workshop valpreventie voor ouderen, cardiotraining voor hartpatiënten, het uit hun isolement halen van allochtone vrouwen - die graag lekkere dingen maken en veel binnenhuis doorbrengen - en ze laten meedoen met vrouwengym. Voor ruimtegebrek ben ik niet bang: door de multifunctionele indeling van het gebouw zijn er allerlei betaalbare uitwijkmogelijkheden binnen handbereik; ik ben in gesprek met basisschool Baardwijk over het gebruiken van de Aula voor een trainingsgroep met ouderen; ik kan in de parkeerkelder terecht wanneer het regent en ik iemand behandel die baat heeft bij een looptraining. Maar vergeet ook de kindjes niet in het gebouw. Bij problemen hoeven ouders niet meer ver met hun kind te reizen: logopedie, huisarts... het zit allemaal op twee minuten lopen van de opvang/scholen. Dat is pas pluswaarde!” ■

Lisette Dekker:

“Door een Pluspunt als de Heermanslaan gaan we nog wijkgerichter werken.”

Werken volgens Wmo gedachte

“Maatschappelijk werk Maas en Leije is actief in de gemeenten Aalburg, Heusden, Hilvarenbeek, Loon op Zand, Oisterwijk en Waalwijk,” vertelt maatschappelijk werker Lisette Dekker. “In Waalwijk en haar kernen zijn ongeveer tien maatschappelijk werkers voor ons in touw. Belangrijkste kerntaak van hen (en onze stichting) is het bieden van psychosociale hulpverlening aan mensen. Hierbij kun je onder andere denken aan relatieproblemen (met partner, ouders, kinderen), verwerking (rouw, echtscheiding, mishandeling), omgaan met spanningen en ziekte, problemen met werk, opvoedingsvragen, jeugdhulpverlening. Ze nemen het probleem daarbij nadrukkelijk niet over, maar begeleiden de klant naar manieren om het welbevinden te verbeteren en de zelfredzaamheid terug te brengen. Wat dat aangaat sluit deze manier van werken eigenlijk al helemaal aan bij de Wmo gedachte ‘niet leunen maar steunen’.”

Elkaar leren kennen op thema avonden

“Naast deze vorm van hulpverlening zetten we ons ook in op het gebied van preventie, want voorkomen is nog altijd beter dan genezen. Dan denk ik aan de sociale vaardigheidstrainingen voor kinderen voor basisonderwijs en voortgezet onderwijs.” Lisette vervolgt: “Op dit moment zijn onze vestigingen centraal in de gemeenten gevestigd. Met de komst van Pluspunten zoals de Heermanslaan gaan we steeds meer in de wijken zelf werken. Daarmee wordt signaleren en wat er leeft in de wijk duidelijker. Op dit moment werken we bijvoorbeeld al samen met de huisartsen, woningbouwvereniging, politie en mozaïek, die ons benaderen op het moment dat ze zorg hebben om een burger. Wij ondernemen vervolgens snel actie

en gaan naar zo iemand toe om te kijken wat er aan de hand is. Wanneer we straks aan de Heermanslaan zitten kunnen de andere organisaties ons ook direct benaderen om samen te werken. Daarnaast lijkt het me goed om alle informatie vanuit de verschillende vakgebieden te bundelen. Op die manier krijgen we namelijk een nog beter beeld van wat er speelt en kunnen we ons nog beter richten op wat de burger in de wijk nodig heeft. Dan kunnen we bijvoorbeeld samen thema-avonden organiseren rondom eenzaamheid bij ouderen, assertiviteit, opvoedkundige problemen met jongeren of hoe om te gaan met rouwverwerking (vooral als je ouder bent en iedereen je ontvalt). Het mooie van dergelijke bijeenkomsten is bovendien, dat wijkbewoners er elkaar gaan ontmoeten, elkaar leren kennen en dat je zo de sociale samenhang stimuleert waar de Wmo naar streeft.”

Vrij om binnen te lopen

“Andersom hopen we ook dat die burger niet afwacht of wij iets ondernemen, maar zich vrij voelt om even bij ons binnen te lopen. Je hebt geen verwijfsbrief voor de eerstelijns hulp van maatschappelijk werk nodig, dus iedereen is altijd welkom voor raad en daad. Maar ook daar heb ik alle vertrouwen in:

als de mensen onze gezichten straks een paar keer hebben gezien is het een stuk makkelijker om ons te benaderen. Dat geldt overigens ook voor mensen die vragen of ideeën hebben over onze manier van werken. Loop dus vooral bij ons binnen om over nieuwe initiatieven te praten.” Ze sluit af: “Het lijkt mij ontzettend leuk om in de wijk te beginnen. De Heermanslaan is echt een goed initiatief!” ■

Ton Groenhuizen, Paul Campfens & Hannelore Vrinten:
“Wij hopen dat mensen hun angst overwinnen en eens een kijkje in hun mond laten nemen.”

Uit het boemanhoekje

“We zijn erg blij dat we in dit boekje over de Heermanslaan kunnen vertellen wat de tandheelkundige afdeling gaat doen,” aldus twee enthousiaste tandartsen, Paul Campfens en Ton Groenhuizen, en mondhygiëniste Hannelore Vrinten. “Wij zijn geen boemannen, wij leggen onze wil niet op. Wij luisteren graag naar onze patiënten, nemen daar ook de tijd voor omdat we samen met hen een goed behandelplan willen opstellen. Natuurlijk, ons werk is vaak niet leuk. We begrijpen dat mensen angstig kunnen zijn voor een bezoek aan de tandarts of mondhygiëniste. Maar wij zijn alle drie het type mens dat voor die angsten open staat. We zijn zelfs gespecialiseerd in het omgaan met deze gevoelens. Laat die angst in ieder geval niet zorgen dat je nooit meer in een tandheelkundige praktijk komt, want dan ben je op een gegeven moment ver van huis. Dan is dat tandvlees dat al die jaren wat irriteerde misschien zo ver teruggetrokken dat je ineens een losse tand in je mond hebt, om maar een zeer vervelend voorbeeld te noemen...”

De klant heeft de keuze

“Voor ons, de twee tandartsen, betekent het verhuizen van onze praktijken naar de Heermanslaan meer dan dat we niet meer ‘alleen’ werken. Het betekent namelijk ook dat we nog makkelijker dan nu met elkaar kunnen overleggen. Over behandelplannen of tandheelkundige problemen waar we tegenaan lopen. We kunnen patiënten op speciale tandheelkundige gebieden makkelijker naar elkaar doorverwijzen - want de tandheelkunde neemt zo’n vlucht dat je merkt dat iedere tandarts zich wel ergens in verdiept. En we hebben een mondhygiëniste binnen handbereik!” vertellen Ton en Paul. Waarop Hannelore uitlegt: “Voor mij breekt er een spannende tijd aan. Ik ga op de Heermanslaan mijn eigen praktijkruimte in gebruik nemen. Gelukkig kan ik tot die tijd, vanaf 2007, al als zelfstandige terecht in

de praktijken van Paul en Ton (ik ga hun stoel ‘huren’). Hierdoor zal ik voor veel bezoekers van de Heermanslaan straks een bekend gezicht zijn. Dit betekent overigens niet dat klanten van Paul en Ton alleen naar mij kunnen worden doorverwezen. Er zal altijd een keuze zijn tussen mij en andere mondhygiënisten.” Waarop Ton en Paul zeggen: “Datzelfde geldt natuurlijk ook voor onze doorverwijzingen naar andere tandartsen; de keuze is altijd aan de klant.”

Flexibele werktijden zijn mogelijk

“Ton hier is overigens al een bekende in de wijk, want hij heeft al jaren een goed lopende praktijk aan de Loeffstraat. En Paul, die heeft zijn praktijk nu wel in Besoijen, maar bij hem komen ook al klanten uit Baardwijk/Laageinde/De Hoef.” Waarna ze alle drie concluderen: “Wanneer we straks met zijn drieën in de Heermanslaan zitten met onze tandheelkundige praktijken, hopen we zeker dat de mensen uit de wijk en uit het gebouw zich vrij genoeg voelen om eens een afspraak met ons te maken. Dat kan een gehandicaptenbegeleider zijn die voorlichting wil over gebitsverzorging van mensen met een beperking, of een wijkbewoner die het wel prettig vindt om een tandarts dichterbij huis te bezoeken. We bedoelen nadrukkelijk niet, dat iedereen bij zijn eigen tandarts weg moet gaan en zich bij ons moet aanmelden. Dat zou niet goed zijn en daar zijn we ook helemaal niet op uit. Wel hopen we dat de openheid van het gebouw de drempel verlaagt om eens een tandheelkundige afdeling binnen te lopen en een afspraak met een van ons te maken. En mocht je dan zeggen: ‘Ja, maar ik heb nooit tijd om te gaan.’ Weet dan, dat wij onze praktijken voor een deel zeker zullen afstemmen op de vraag uit de wijk en dan kan het zo maar zijn dat je ook in de avonden voor gebitsbehandelingen op de afdeling tandheelkunde terecht kunt!” ■

Helma van Zundert:

“Al lerend brengen onze studenten een stukje plus in de wijk!”

Een uitgelezen kans

“De Heermanslaan is de letterlijke vertaling van ons nieuwe onderwijsconcept,” steekt directeur gezondheidszorg ROC Midden Brabant, Helma van Zundert, enthousiast van wal. “Hier kunnen wij onze studenten competentiegericht onderwijs gaan bieden. Hier zijn bijna alle zorg- en welzijnsdiensten vertegenwoordigd, hier zitten peuterspeelzalen, kinderdagverblijven. Hier kunnen onze studenten met eigen ogen zien wat ze aan vaardigheden nodig hebben om een bepaald beroep uit te kunnen oefenen. Voor een opleidingsinstituut als het ROC is de Heermanslaan de uitgelezen kans om studenten in een reële beroepscontext te plaatsen en daarmee te voldoen aan de wensen van de hedendaagse student.”

De ideale buurman opleiden

“Onze studenten willen dit al jaren. Het zijn mbo’ers, doeners, die moet je niet een heel jaar lang alleen volstouwen met kennis. Ze willen graag leren, maar kunnen dit vaak het beste als ze een beroepssituatie instappen. Voor de niveaus 3 en 4 lukt dit prima met stageplaatsen. Maar voor niveau 1 en 2 is het erg moeilijk om aan leerplekken te komen. Ik snap dat ergens ook wel; het kost tijd om deze studenten te begeleiden. Tegelijkertijd denk ik: het is mogelijk, zet deze jongeren in want ze kunnen dan echt van waarde zijn voor je organisatie. Met de komst van de Heermanslaan komt er een nieuwe kans voor deze groep: hier gaat het ROC namelijk verder met de in 2006 speciaal ontwikkelde opleiding tot woonzorgserviceverlener. Dit is een opleiding op niveau 2, maar dan wel een die een echte plus in zich heeft. En hét antwoord op de Wmo, omdat deze opleiding studenten leert om bij de mensen thuis allerlei klussen, diensten en zorgactiviteiten te verrichten, net zoals de ideale buur dat zou doen: van het vervangen van een lamp of de video programmeren tot de tuin onderhouden of helpen met de steunkousen.

Door deze insteek verwachten we bovendien meer mannelijke helpenden te kunnen opleiden. En dat is nodig, want er is een groot tekort aan zorgverleners en de vraag blijft stijgen.”

Verwendagen en andere krachtige concepten

“Normaal worden we als ROC met een opleidingsvraag benaderd op het moment dat een gebouw al staat en de mensen er wonen en werken. Toen we hoorden van de Heermanslaan besloten we eigenlijk direct om ons daar actief mee te gaan ‘bemoeien’. We hadden zeer goede ervaring met ons project ‘verwendagen’, waarbij de studenten van niveau 2 samen met studenten van onze kappersopleiding bewoners van een verpleeg- en verzorgingshuis tot in de puntjes verzorgen: haren wassen en krullen, manicure geven... Alles onder toezicht van leerkrachten van het ROC, net zoals je in het echte leven ook onder toezicht staat van een leidinggevende. Vanuit de gedachte dat we in de Heermanslaan nog veel meer van dergelijke krachtige concepten zouden kunnen ontwikkelen zijn we toen de gesprekken met iedereen aangegaan. Naar mate we meer contact kregen met de overige organisaties ontstonden er over en weer steeds meer ideeën. Zo kwamen we op het idee om onze kappersstudenten stage te laten lopen in de kapsalon in de Heermanslaan en benaderde RIBW Midden Brabant ons onlangs met de vraag of wij ‘hun’ jongere cliënten ook kunnen opleiden tot woonzorgserviceverlener. Er zullen meer opleidingen volgen als we er fysiek zitten, daar ben ik van overtuigd. Ik weet ook zeker dat wanneer andere organisaties structureel gebruik gaan maken van onze jongeren via stageplaatsen, deze de extra handjes kunnen bieden die nodig zijn om de Heermanslaangedachte tot een succes te maken. Ik geloof er écht in: onze studenten krijgen meer toekomstperspectief door de opleidingsmogelijkheden in de praktijk en brengen tegelijkertijd een stukje plus in de wijk! ■

Kees Robben:

“Wij gaan samen met de bewoners en onze partners op zoek naar de werkelijke kwaliteit voor de wijk.”

Verbinding en verbondenheid

“De grote kracht van Mozaïek Waalwijk is het leggen van verbindingen. Verbindingen tussen wijkbewoners onderling, tussen wijkbewoners en organisaties en tussen organisaties. Verbindingen met als doel om de kwaliteit van leven in de wijk te verbeteren,” vertelt stafmedewerker Kees Robben, die namens Mozaïek in de gebruikerscommissie Pluspunt Heermanslaan zit. “Het mooie van de Heermanslaan is, dat wij straks nog veel meer verbindingen kunnen leggen dan we nu al doen. Simpelweg, omdat we straks in één gebouw zitten met allemaal partijen die op de een of andere manier in verbinding staan met die wijkbewoner waar het ons om gaat. Dan denk ik bijvoorbeeld aan de verzorger van Thebe, die tijdens de verzorging opvangt dat iemand eenzaam is of ruzie heeft gehad met mensen in de straat. Ik denk dan aan de dokter, die van patiënten uit diezelfde straat verneemt dat er zoveel jongerenoverlast is en dat hier spanningen door ontstaan. Waardevolle informatie, die nu vaak verloren gaat omdat de vraag verder gaat dan wat een individuele zorgverlener kan bieden. Wanneer we straks met onze partners in de Heermanslaan zitten, kan het niet anders of we gaan die informatie bundelen en totaaloplossingen bieden. Misschien gaan we dan wel een jongerenactiviteit ontwikkelen in de Heermanslaan, waardoor de jeugd van de straat is en de overlast vermindert en de leefbaarheid voor diverse mensen direct verbetert.”

Waardevolle informatie bundelen

“Wanneer de kwaliteit van leven verbetert voelen mensen zich wel en zijn zij beter in staat om hun eigen leven vorm te geven. Maar wat is die kwaliteit, wat is de werkelijke vraag, waaraan is nu echt behoefte in de wijk? Dat moeten wij, de samenwerkende zorgaanbieders in de Heermanslaan, gaan onderzoeken. Misschien

bestaat die kwaliteit wel uit een medewerker van Thebe die leert om tijdens de verzorging van een klant actief te kijken naar waar die bewoner nog meer behoefte aan heeft. Klanten komen namelijk vaak met een vraag waar een oplossing in zit zoals zij die kennen: ‘Ik kan niet goed lopen, dus ik wil een scootmobiel.’ Maar wanneer een verzorger van Thebe zou doorvragen: ‘Kun je wel goed naar bed? Lukt het met koken? Hoe is het met je sociale contacten?’ kun je met alle aanbieders samen een totaaloplossing bedenken. Dan zeg je bijvoorbeeld: ‘We zorgen dat er iemand langskomt voor mogelijke woningaanpassingen, u krijgt vijf keer per week Tafeltje Dekje, twee dagen komt u bij ons in het Pluspunt eten en op dinsdagmiddag zorgen we dat u mee kunt doen met de Bingo hier.’”

We weten nu wat de ander te bieden heeft

“Ik ben duidelijk erg enthousiast over alle mogelijkheden die de Heermanslaan Mozaïek biedt. Zeker nu de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) er per 1 januari 2007 aan zit te komen, want ook dat heeft de boel flink opgeschut. Als ik zie hoe wij nu al samen met andere partners om de tafel zitten. De bereidheid die er is om *samen* te werken... dat had een paar jaar terug niet gekund. We weten nu van de ander wat die te bieden heeft. Ieder van ons denkt buiten ‘zijn’ hokje, kijkt nu al bij de eigen klanten in de breedte naar de vraag die er leeft. Ik geniet daar enorm van.” Kees besluit: “Ik zie al helemaal voor me hoe alle gebruikers straks van een bakstenen gebouw een levendig wijkcentrum maken: terwijl een oudere een hapje eet in het café, hoort hij de kinderen in de schoolgangen, komt er een jongere zijn verhaal in de jongerenruimte doen en gaat er een wijkbewoner naar het loket om er zijn vraag te stellen. En weet je wat dan het mooiste is: hij krijgt direct antwoord!” ■

Wendy van Raak:

“Zelfstandig wonen gaat prima. Maar we blijven in de buurt om zorg op maat te leveren.”

Negen woonplekken begeleid wonen

“Het RIBW is een instelling die mensen met een psychiatrische achtergrond en mensen met psychosociale problemen een plekje in de samenleving wil geven. Wij doen dit vanuit ongeveer 30 Casade woningen die verspreid over Waalwijk beschermd wonen bieden. Vanwege de groei van de organisatie werken we met drie wijkteams. Wijkteam 1 heeft als aandachtsgebied ouderen & zorg. Wijkteam 2 heeft als aandachtsgebied jongeren & vaardigheden. Aan de Heermanslaan komen we straks met wijkteam 3 te zitten, dat als aandachtsgebied heeft mensen begeleiden met een niet-aangeboren hersenletsel en mensen die structuur nodig hebben,” introduceert coördinerend begeleider dan dit wijkteam, Wendy van Raak, zichzelf. “Ik ben ontzettend enthousiast over dit pluspunt! Het RIBW krijgt er namelijk negen woonplekken. Op de woonlagen van Casade krijgen we twee tweepersoonsappartementen en twee eenpersoonsappartementen. Hier komen mensen die hebben aangetoond zelfstandig te kunnen wonen. Op laag twee, de verdieping voor mensen met niet-aangeboren hersenletsel, gaan we een samenwerking aan met stichting Prisma. Daar komen drie eenpersoonsappartementen voor klanten van het RIBW, en twaalf voor bewoners van Prisma. Om al deze mensen goed te begeleiden komt er een zogeheten slaapkantoor, waar medewerkers van het RIBW en Prisma om en om hun nachtdiensten gaan draaien. Want we blijven in de buurt om zorg op maat te leveren. Dat gaat heel goed. We huren nu ook al Casade woningen in Waalwijk. Dus het kan zomaar zijn dat iemand al bewoners van het RIBW als burens heeft.”

Werkervaringsplaatsen creëren

“Lange tijd vielen mensen met niet-aangeboren hersenletsel tussen wal en schip. Door met Prisma een verdieping voor deze groep in te richten willen we ze persoonsgebonden zorg aanbieden. Terwijl we als

organisaties van elkaar leren kijken we hoe we mensen met deze vorm van hersenletsel verder kunnen helpen.” Wendy gaat verder: “Maar het RIBW is nog veel meer van plan; we werken met De Thuishoven aan een plan rondom dagbesteding voor ouderen; er komt een winkeltje, misschien kunnen we daar spulletjes verkopen die mensen van het RIBW en Prisma hebben gemaakt; er komt een wasserette, een grand café... wellicht dat we daar werkervaringsplaatsen kunnen creëren. Om dit te onderzoeken heeft het RIBW onlangs drie afstudeerders van HBO Avans Social Work aan het werk gezet. Zij gaan kijken naar: waar liggen de aanknopingspunten met andere partijen in de Heermanslaan en wat kan het ROC voor onze jongeren betekenen. Ik ben erg benieuwd met wat voor concrete aanbevelingen deze studenten nog komen!”

De medewerker geeft 't straks vorm

“Over een tijdje starten we met nieuwe werkgroepen, waarin de mensen die straks in het gebouw gaan werken mee kunnen gaan denken over hoe zij die samenwerking onderling zien. Want het is heel leuk om beleidsmatig over die dingen na te denken, maar onze mensen moeten het uiteindelijk echt vorm gaan geven. We betrekken de bewoners van het RIBW overigens ook bij dit proces; zij denken in klankbordgroepen mee of kunnen bijvoorbeeld een prijs winnen door de leukste naam voor het gebouw te verzinnen. Weet je, hoe meer ik er over nadenk, hoe mooier ik het project vind. Ik hoop echt dat de samenwerking zoals wij die nu allemaal voor ogen hebben, uitkomt. En dat de (wijk)bewoner, die destijds in het RKC-Stadion al heeft mogen aangeven wat hij in de Heermanslaan zou willen komen doen, ook die dingen komt doen: van een bezoekje aan de tandarts tot een potje biljarten of eten in het grand café. Terwijl zij dit doen schuiven de bewoners van het gebouw en de wijk aan en ontmoeten ze elkaar!” ■

Marja Verhagen:

“Het is leuk maar spannend. De praktijk zal moeten uitwijzen hoe het gaat werken.”

Gelijk op met de basisschool

“Peuterspeelzaal 't Pinkeltje is een van de zeven peuterspeelzalen die onder de stichting Peuterspeelzalen Waalwijk vallen,” begint peuterleidster Marja Verhagen haar verhaal. “Bij ons kunnen kindjes in de leeftijd van twee tot drie jaar twee dagdelen in de week terecht voor peuteropvang. Kindjes van drie tot vier jaar mogen een dagdeel extra komen in het kader van de Vroege Voorschoolse Educatie. Dit is een leertraject dat kinderen extra voorbereid op hun deelname aan het basisonderwijs. In het geval van 't Pinkeltje hanteren wij daarbij met basisschool Baardwijk, waar wij sinds 2002 mee samenwerken, de methode Piramide. Deze lesmethode werkt met thema's. Wij doen daarbij zes weken over een thema, en Baardwijk drie. De eerste helft van een themaperiode lopen we gelijk op, daarna gaat 't Pinkeltje nog drie weken met hetzelfde door en stapte de basisschool over op een ander onderwerp.”

Echt even wennen

“Op dit moment is peuterspeelzaal 't Pinkeltje nog gevestigd in een 50 jaar oude houten voorziening. Een ruimte die heel wat aandacht vraagt op het gebied van veiligheid voor onze kindjes. We waren dan ook erg blij toen we hoorden van de Heermanslaan: een nieuw en veilig gebouw met mooie faciliteiten voor de peuters en kleuters. Niet meer alleen de verantwoordelijkheid dragen voor het gebouw, maar dit volledig uit handen mogen geven aan de beheerders. Tegelijkertijd waren we eerlijk gezegd ook een beetje sceptisch: we hadden al die jaren naar volle tevredenheid alleen in ons gebouw gewerkt, toen er ineens werd gesproken over multifunctionele ruimtes, het delen van leslokalen, lesmaterialen en speelgoed. We moesten ineens gaan denken in open deuren en samenwerken met anderen... Dat was echt even wennen. Dat veranderde al een beetje toen we met Baardwijk samen gingen

werken aan de Vroege Voorschoolse Educatie. Ineens kregen we er zin in om samen met de basisschool en het kinderdagverblijf in één gebouw te gaan zitten; de lijnen zouden er stukken korter door worden. En nu, najaar 2006, zijn we helemaal enthousiast. De voordelen zijn namelijk legio: je loopt makkelijker even bij elkaar binnen als er iets is, je kunt samen projecten opstarten voor de kinderen. Je kunt kennis delen over opvoedkundige vraagstukken waar je als peuterleidster, als kinderdagopvang leidster, begeleider van Piramide kindjes of leerkracht van de basisschool tegenaan loopt. Je kunt gezamenlijk thema-avonden organiseren voor alle ouders als je merkt dat er bepaalde vragen leven...”

Een droom deels verwezenlijkt

“Ik vind het overigens fantastisch dat er kindjes van Prisma in lokalen in het kinderdagverblijfsgebied en bij de basisschool komen te zitten. Daarmee is een deel van mijn persoonlijke droom, opvang voor kindjes van vier jaar die naar het bijzondere onderwijs moeten, alvast verwezenlijkt.”

Marja verduidelijkt: “Wanneer een kindje van vier jaar niet naar het reguliere onderwijs kan maar speciaal onderwijs nodig heeft, dan kan het daarvoor in dat jaar niet in Waalwijk terecht. Dan moet zo'n kind drie kwartier tot een uur met een busje meerijden, om buiten Waalwijk opgevangen te worden. Hartstikke sneu. De kindjes van Prisma opvangen is een goede eerste aanzet om invulling te geven aan speciaal onderwijs in Waalwijk.” Waarna Marja besluit: “De Heermanslaan is een erg leuk en tegelijkertijd zeer spannend project. Er is nog best veel onzeker en de praktijk zal moeten uitwijzen hoe het straks gaat werken. Maar wanneer iedereen er positief instapt wordt deze droom prachtig realiteit.” ■

Jacques Wagtmans:

“Wie hier binnenloopt met een vraag gaat altijd met een antwoord naar buiten.”

Het hokjes denken voorbij

“100 jaar terugstopten we mensen meteen verstandelijke beperking ergens weg. Onbekende burgers waren het, die werden beschermd en verzorgd. Nu komen deze mensen ineens in de maatschappij. Hebben ze niet meer één vraag, maar een hele reeks kwesties waar ze tegenaan lopen. Passen ze niet meer in het hokjesdenken, maar hebben ze een organisatie nodig die een alles omvattend antwoord voor ze zoekt. MEE Brabant Noord is een ongebonden organisatie die zich graag inzet voor het welzijn van deze mensen. Daarbij kijken we ook naar de omgeving: vaders, moeders, broers, zussen, ooms, tantes, vrienden, kennissen... zij worden allemaal betrokken in het geheel. Want zij zijn een onmisbare schakel bij het verbeteren van de kwaliteit van leven van mensen met een beperking,” begint Jacques Wagtmans, directeur van MEE Brabant Noord.

Wel de regie, niet het probleem

“Onze stichting richt zich met zijn dienstverlening op mensen met een beperking, maar sluit tegelijkertijd niemand uit. Iedereen die een vraag heeft, mag hem bij ons komen stellen. Wij leveren géén zorg in de letterlijke zin van het woord. Wel beschikt MEE Brabant Noord over een enorm netwerk van organisaties die ons en onze klanten antwoord geven op de meest uiteenlopende vragen. Wij brengen de zorgbehoevende mens in contact met de juiste zorgverlenende organisatie. Onze maatschappelijk werkers veranderen noodgedwongen steeds meer in netwerkers, in generalist ook. Wij investeren daarom veel in de training van onze mensen en ik moet zeggen: deze omschakeling gaat ze goed af! Tegelijkertijd gooien we ons in ruim 50 jaar opgebouwde specialisme op het gebied van mensen

met een beperking natuurlijk niet weg. Wij blijven ons inzetten voor deze groep en nemen daarbij graag de regie.”

Aan de koffie met de directeur

“Aan de Heermanslaan zal dat niet anders gaan. Het maakt me niks uit of wij dan die kar trekken of iemand uit ons netwerk - waar we dan letterlijk in zitten (Mozaïek, Thebe, Prisma, Maas en Leye en vele anderen). In de Heermanslaan zijn we allemaal gelijk; geen ‘goedemorgen met Mee Brabant-Noord...’ maar: ‘met Jacques Wagtmans van de Heermanslaan!’ Geen idee hoe onze fysieke huisvesting er straks uitziet, hoe we de kantoren precies vorm gaan geven. Maar één ding weet ik wel: wanneer de wijkbewoner straks de Heermanslaan binnenloopt, gaat hij altijd met een allesomvattend antwoord naar buiten. Van de organisaties die daar ‘kantoor’ houden óf van iemand uit de buurt die hij hier ontmoet heeft... want dat kan ook! De Heermanslaan wordt een veilige ontmoetingsplek waar versterkende dingen gebeuren. Voor de mensen én voor de wijk. Dat is geen droom, dat is realiteit. Als directeur wil ik straks óók mensen ontmoeten. Ik zie al helemaal voor me hoe ik straks met mijn laptop in het grand café ga zitten; komt er een burger binnen, die bestelt een kopje koffie en gaat bij mij aan tafel zitten. Al koffie drinkend raken we aan de praat en vertelt hij me wat er in de buurt leeft. Dát is mijn ideaal van de Heermanslaan, die openheid in het gebouw, in de dienstverlening. Alles moet uitstralen ‘Waar kunnen we u mee van dienst zijn?’ Dan zullen wij proberen te vinden wat ze nodig hebben. Zónder betuttelend te worden, want dat is absoluut níet de bedoeling. Burgers zijn krachtige mensen. Gebruik dat ook. Alleen daar waar kracht even niet voorradig is, vullen wij ‘het’ aan.” ■

Stelling: Ik ben blij met al die voorzieningen

Harrie Didden (79 jaar)

“Ja, dat ben ik als voormalig bestuurslid van het platform senioren (is nu stichting senioren) zeer zeker. Het is goed dat de mensen direct hulp hebben op één plek. Daar wordt de sociale binding in de wijk ook groter van. Bovendien zorgen al die partijen in het gebouw ervoor dat er een gemêleerd gezelschap rondloopt. Ik vind alleen wel dat het neerzetten van de woonzorgcentra in Waalwijk en de kernen sneller mag. Die voorzieningen zijn nu nodig, niet straks.”

Felix van Herpt (34 jaar)

“Aan de ene kant ben ik er blij mee dat er heel veel dingen komen, is het makkelijk dat alle voorzieningen straks bij elkaar zitten. Aan de andere kant... het wordt wel een complex gebouw en er moeten veel bomen voor wijken. Bovendien is er heel veel nog onzeker rondom het gebouw en de gevolgen voor de wijk. Ik hoop dat de gemeente snel met concrete informatie komt.”

Janny Schalken (44 jaar)

“Inderdaad. Voor veel oudere mensen of hulpbehoevenden is het prettig dat het er komt. En dat, als ze moeten verhuizen, ze naar een woninkje aan de Heermanslaan kunnen. Het is prettig dat ze door dit nieuwe gebouw in de wijk kunnen blijven. Als alles zo is zoals we het nu te horen hebben gekregen dan moet het een prachtig multifunctioneel gebouw worden voor iedereen! Jong en oud.”

Arzu Ayazalp (20 jaar)

“Ja. Je kunt er allerlei verschillende dingen vinden voor ouderen en jongeren. Voor de verzorging, maar ook voor de gezelligheid. Bovendien hoop ik er nieuwe vriendinnen of oude mensen te ontmoeten, sociale contacten te leggen. Als anderen dat ook doen dan is het volgens mij heel goed voor de leefbaarheid in de wijk.”

Stelling: Straks leg ik allerlei nieuwe contacten

Felix van Herpt (34 jaar)

“Misschien. Ik weet het niet, ik heb er een beetje een apart idee bij. Ik heb gehoord dat er ook gehandicapte mensen en ex-verslaafden in komen wonen. Hoe ga je met die mensen contact leggen? Wellicht ga ik er nieuwe buurtgenoten ontmoeten en kunnen we iets voor elkaar betekenen. Er komen straks tenslotte allerlei mensen naartoe uit andere straten.”

Arzu Ayazalp (20 jaar)

“Ja, ik denk dat het een goede plek is om contacten te leggen. Zelf leg ik makkelijker contact met ouderen dan met jongeren; ouderen vind ik veel aardiger. Volgens mij ontmoet ik die straks sneller in het gebouw als ik bijvoorbeeld naar de tandarts of dokter ga.”

Janny Schalken (44 jaar)

“Jazeker! Misschien stap ik wel over naar een nieuwe tandarts. Of kan ik op de een of andere manier iets betekenen als vrijwilliger voor ouderen. Wellicht meld ik me als oud-thuiszorgster wel bij Thebe. Er kan zoveel! En alles zit er zo compact bij elkaar, dat je vast en zeker bij de een of de ander een kijkje gaat nemen. Ik ga er in ieder geval een keer een borreltje drinken!”

Harrie Didden (79 jaar)

“Dat zal wel moeten. Er komen zoveel instellingen in, daar moet je wel contact

mee hebben... Mensen opzoeken? Nee dat ga ik er niet doen, of het moet een hele goeie kennis zijn die er woont. Maar weet je, ik woon in een heel andere wijk. Dit gebouw is meer op Baardwijk geënt; dat is toch een andere gemeenschap.”

Kansrijk Waalwijk werkt

Het verhaal van de Heermanslaan (Balade)

Voor meer informatie verwijzen wij u naar de volgende personen, telefoonnummers of websites.

Gemeente Waalwijk

Raadhuisplein 2

T 0416 683 456

www.waalwijk.nl

Zorg en wonen

Nicole Heijmens Visser

T 0416 683 567

E nheijmensvisser@waalwijk.nl

Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

Eerd Aartsma

T 0416 683 586

E eaartsma@waalwijk.nl

Zorgloket WaalwijkWijzer

Putstraat 1a

T 0416 317 811 (op werkdagen van 09.00 - 12.30 uur)

E zorgloketwaalwijk@zorgloket.waalwijk.nl

Gebiedscoördinator gemeente Waalwijk-Noord

Helma van der Pluijm

T 0416 683 563

E hvanderpluijm@waalwijk.nl

Webredactie van het virtuele ontmoetingspunt www.balade.nl

info@balade.nl

Deelnemende partijen

Woningbouw Casade

Mozaïek

RIBW Midden-Brabant

MEE

Prisma

Maatschappelijke werk Maas en Leije

Stichting De Thuishoven

Thebe Thuiszorg

www.casade.nl

www.mozaiekwaalwijk.nl

www.ribwmb.nl

www.meebrabantnoord.nl

www.prisma.net

www.maasenleije.nl

www.samarja.net

www.thebe.nl

Stichting Belplus (Raymond Ronkes) rtronkes@wxs.nl

Fysiotherapeut Van Heeswijk www.hevafysio.nl

Stichting Kinderopvang De Paraplu www.ko-deparaplu.nl

Peuterspeelzaal www.peuterspeelzalenwaalwijk.nl

Basisschool Baardwijk www.bsbaardwijk.nl

ROC Midden-Brabant www.rocmb.nl

Tavenu www.tavenu.nl

Tandarts Campfens T 0416 335 578

Tandarts Groenhuizen praktijkgroenhuizen@home.nl

Mondhygiëniste Vrinten www.waalwijkmondzorg.nl